

NÕUKOGU OTSUS,

21. juuni 2013,

millega tühistatakse otsus 2010/286/EL ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta Itaalias

(2013/314/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 126 lõiget 12,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni soovitusi

ning arvestades järgmist:

- (1) Järgides komisjoni soovitusi, otsustas nõukogu 2. detsembri 2009. aasta otsusega 2010/286/EL, ⁽¹⁾ et Itaaliale on ülemäärane eelarvepuudujääk. Nõukogu märkis, et 2009. aastaks kavandatud valitsemissektori eelarve puudujääk ulatus 5,3 %-ni SKPst, mis ületas seega aluslepingu kohast kontrollväärtust 3 % SKPst, kusjuures valitsemissektori koguvõlgaks prognoositi 2009. aastal 115,1 % SKPst, mis ületab aluslepingu kohast kontrollväärtust 60 % SKPst ⁽²⁾.
- (2) Aluslepingu artikli 126 lõike 7 ning nõukogu 7. juuli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1467/97 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta) ⁽³⁾ artikli 3 lõike 4 kohaselt esitas nõukogu komisjoni soovitusel põhjal 2. detsembril 2009 Itaaliale soovitusel kõrvaldada ülemäärane eelarvepuudujääk hiljemalt 2012. aastaks. Kõnealune soovitus avalikustati.
- (3) Vastavalt aluslepingutele lisatud protokollile (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta) artiklile 4 esitab komisjon andmed kõnealuse menetluse rakendamiseks. Kõnealuse protokollile kohaldamise osana peavad liikmesriigid vastavalt nõukogu 25. mai 2009. aasta määruse (EÜ) nr 479/2009 (Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokollile kohaldamise kohta) ⁽⁴⁾ artiklile 3 esitada kaks korda aastas (enne 1. aprilli ja enne 1. oktoobrit) andmed valitsemissektori eelarve puudujäägi ja võla kohta ning muud seotud muutujad.
- (4) Kaaludes, kas otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta tuleks kehtetuks tunnistada, peab nõukogu otsuse tegemisel lähtuma esitatud andmetest. Lisaks tuleks otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta kehtetuks tunnistada üksnes siis, kui komisjoni prognooside kohaselt ei ületa puudujääk prognoosiperioodil aluslepingu kohast kontrollväärtust 3 % SKPst.
- (5) Nende andmete alusel, mis komisjon (Eurostat) esitas vastavalt määruse (EÜ) nr 479/2009 artiklile 14 pärast Itaalia poolt enne 1. aprilli 2013 esitatud teatist, ning komisjoni talituste 2013. aasta kevadprognoosi alusel ja 21. mai 2013. aasta dekreet-seaduses 54 ette nähtud täiendavate meetmete hindamise alusel on järgmised järeldused põhjendatud.
- Pärast jõudmist haripunkti 5,5 % SKPst 2009. aastal, vähenes Itaalia valitsemissektori eelarve puudujääk püsivalt ja jõudis 3,0 %-le SKPst 2012. aastal, mis oli nõukogu seatud tähtaeg. Paranemine oli tingitud märkimisväärsest eelarve konsolideerimisest, pidades silmas, et 2012. aastal oli intressikulu 0,8 protsendipunkti võrra suurem kui 2009. aastal ning majandustegevuse struktuur oli vähem maksutulu soodustav.
 - Vastavalt stabiilsusprogrammidele (2013–2017), mille Itaalia valitsus võttis vastu 10. aprillil 2013 ja mille parlament kiitis heaks 7. mail, peaks eelarvepuudujääk pisut vähenema 2,9 %-le SKPst 2013. aastal ja seejärel 1,8 %-le SKPst 2014. aastal. Eeldusel et poliitikat ei muudeta, prognoositakse komisjoni talituste 2013. aasta kevadprognoosis 2013. aasta eelarvepuudujäägiks 2,9 % SKPst ja 2014. aasta puudujäägiks 2,5 % SKPst. Nii stabiilsusprogrammis kui ka kevadprognoosis on arvesse võetud 8. aprilli 2013. aasta dekreet-seadust 35, millega nähakse ette valitsemissektori kreditoorsete võlgnevuste tasumine erasektori tarnijatele kogusummas 40 miljardit eurot (ehk ligikaudu 2,5 % SKPst) aastatel 2013–2014. Kuigi selle summa võrra suureneb vastavalt valitsemissektori võlg, mõjutab see eelarvepuudujääki ainult selles osas, mis on seotud kapitalikuludega. Dekreet-seaduse kohaselt on need maksed 2013. aastal 0,5 % SKPst ning selle võrra suureneb vastavalt ka eelarvepuudujääk. Samuti sisaldab see kaitseklauslit, mille kohaselt võib valitsus lükata edasi eelarvepuudujääki suurendava kreditoorsete võlgnevuste tasumise või võtta muid parandusmeetmeid, et tagada 2013. aasta eelarve-eesmärkide saavutamine.

⁽¹⁾ ELT L 125, 21.5.2010, lk 40.

⁽²⁾ Pärast otsuse 2010/286/EL vastuvõtmist vaadati 2009. aasta valitsemissektori eelarve puudujääk ja koguvõlg läbi ning need on nüüd vastavalt 5,5 % ja 116,4 % SKPst.

⁽³⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

⁽⁴⁾ ELT L 145, 10.6.2009, lk 1.

— Itaalia parlament kiitis 7. mail ametlikult heaks 2013. aasta stabiilsusprogrammis sätestatud eelarve-eesmärgid. Pärast kevadprognoosi esitas uus valitsus 17. mail ametliku deklaratsiooni, et kinnitada kõnealuseid kohustusi ja teha teatavaks uued meetmed täielikult kooskõlas stabiilsusprogrammi eelarve-eesmärkidega. Samal kuupäeval vastu võetud dekreet-seadusega 54 on ette nähtud uued meetmed. Need hõlmavad järgmist:

— omaniku kasutuses olevatelt eluasemetelt (välja arvatud luksuskinnisvara) ja põllumajanduslikult kinnisvaralt makstava kinnisvaramaksu juuni osamakse peatamine, tehes samas valitsusele ülesandeks ümber kujundada kinnisvara maksustamist käsitlevad õigusaktid. Kaitseklausliga tagatakse, et ümberkujundamine teostatakse täielikult kooskõlas esmase eelarvepositsiooni eesmärkidega. Kui eelarveneutraalset reformi ei suudeta heaks kiita 2013. aasta augustiks, tuleb kinnisvaramaksu peatatud osamakse tasuda 16. septembriks;

— töötasu täiendamise skeemi laiendamine töötajatele, kes ei ole juba kaetud 2013. aastal, jaotades ümber olemasolevad eelarvehendid lisaks vahenditele, mis on pandud kõrvale 2012. aasta tööturureformi raames.

— Hinnangu kohaselt ei tohiks järjepideva rakendamise korral uued sätted üldiselt märkimisväärselt mõjutada eelarvepuudujääki. Seega peaks puudujääk jääma kavakohaselt püsivalt allapoole kontrollväärtust 3 % SKPst.

— Pärast paranemist aastatel 2009–2012 kokku peaaegu 2¾ protsendipunkti võrra, peaks struktuurne eelarvepositsioon (st tsükliliselt kohandatud eelarvepositsioon ilma ühekordsete ja muude ajutiste meetmeteta) veelgi paranema peaaegu 1 protsendipunkti võrra 2013. aastal (ligikaudu -½ %-le SKPst) ja pisut halvenema 2014. aastal, eeldusel, et poliitikat ei muudeta.

— Võla suhe SKPsse suurenes aastatel 2009–2012 10,6 protsendipunkti võrra 127,0 %-le SKPst, mis on tingitud ka Itaalia osamaksest euroala liikmesriikidele antavas finantsabis. Kuna tsüklilised tingimused on jätkuvalt negatiivsed, prognoositakse valitsemissektori

koguvõla suurenemist 131,4 %-le SKPst 2013. aastal ja 132,2 %-le 2014. aastal, mis on tingitud ka kreditoorsete võlgnevuste kavandatud tasumistest mahus 2,5 protsendipunkti SKPst aastatel 2013–2014, ning täiendavaid osamakseid euroala liikmesriikidele antavasse finantsabisse.

- (6) Alates ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamisele järgnenud 2013. aastast peaks Itaalia asjakohasel kiirusel tegema edusamme keskpika perioodi eelarve-eesmärkide saavutamiseks, järgides sealhulgas kulueesmärke, ja tegema piisavaid edusamme võlakriteeriumi nõude täitmiseks vastavalt määruse (EÜ) 1467/97 artikli 2 lõikele 1a.
- (7) Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 12 tühistatakse nõukogu otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta, kui ülemäärane eelarvepuudujääk asjaomases liikmesriigis on nõukogu arvates kõrvaldatud.
- (8) Nõukogu arvates on ülemäärane eelarvepuudujääk Itaalias kõrvaldatud ja otsus 2010/286/EL tuleks seetõttu tühistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Üldhinnangu kohaselt on ülemäärane eelarvepuudujääk Itaalias kõrvaldatud.

Artikkel 2

Otsus 2010/286/EL tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Luxembourg, 21. juuni 2013

Nõukogu nimel
eesistuja
M. NOONAN